

ترسیم گر مرزهای مفهومی زیارت عاشورا

صفحات تاریخ اسلام را که ورق می‌زنیم، برخی مقاطع زمانی در بطن رویدادهای خود حامل پیام‌ها و آموزه‌های مؤثری در مدل‌سازی سبک زندگی هستند...

صفحات تاریخ اسلام را که ورق می‌زنیم، برخی مقاطع زمانی در بطن رویدادهای خود حامل پیام‌ها و آموزه‌های مؤثری در مدل‌سازی سبک زندگی هستند و در این میان آنچه برهه زمانی پس از 61 هجری را همچون آینه‌ای روشن‌گر در فراروی اذهان بیدار بشری قرار داده است، حرکت برجسته نور دانش هستی باقرالعلوم(ع) در حراست از آرمان انسان‌ساز کربلا و نقش بی‌بدیل این امام در آشکارسازی حقیقت باطنی و نمود فلسفی این واقعه عظیم به شمار می‌رود.

به واقع، ایشان با ابلاغ زیارت عاشورا تصویر جدش را در پهنه تاریخ با آزادمردی و حق‌گرایی پیوند داد تا شهادت غریبانه‌اش در محشر کبریایی کربلا مثالی از دنائت دشمنان خاندان رسالت و نشانی از بی‌وفایی آدمیان نسبت به حق در طول تاریخ باشد. به راستی تفکر آدمی در طول تاریخ چگونه می‌اندیشید در پس ابهامات و سؤالات بی‌شماری که غبار جهل معنوی برآمده از تقدس‌نمایی بنی‌امیه بر جامعه اسلامی مسلط کرده بود؟ عاشورا چگونه تحلیل می‌شد اگر حرکت فرهنگی برجسته‌ای چون سنت خوانش زیارت عاشورا توسط امام باقر(ع) مستقر نمی‌شد؟

نواده بزرگوار امام‌حسین(ع) میراثی از خود بر جای گذاشت که در ایام سال و به‌ویژه دهه اول محرم، طنین‌انداز محافل انس با پروردگار است؛ او ادعیه‌ای را برای ما به یادگار نهاد که در لحظات اندوه به آن روی می‌آوریم، بر دشمنان حق لعنت می‌فرستیم و یاد شهدای کربلا را با درود به قامت پاکشان پاس می‌داریم. زیارت عاشورا میراث نور دانش هستی برای تفکر بیدار و حق‌طلب بشریت است و مؤمنان روح زنگار گرفته و باطن غبارآلود خود را با جلای معنویت این زیارت‌نامه از تردیدها و ناپاکی‌ها دور ساخته و صفایی دیگربر بر پیکره دنیایی خود می‌دهند تا هربار ذکر زیارت عاشورا یادنامه بزرگانی باشد که شهادتشان انسانیت را معنایی دوباره بخشید و مرزهای دینداری و باخدایی را برای تاریخ بشریت روشن کرد و اینگونه است که حق، عسلی شیرین در نظر مؤمنان است؛ حتی اگر در صحرائی سوزان حقیقت را ذبح کنند و این درس بزرگ عاشورا برای جهان بشریت است و معلم بصیرت کربلایی در دانشگاه علمی خود درس آموز با حق بودن برای تاریخ بشریت به‌شمار می‌رود.

نیما بهدادی مهر